

Publicerad 2008-08-15 21:31 av Emil Idre

Druckna sinnen och tantonätter

Jag älskar dig och gör jag inte det för evigt

så har jag aldrig älskat dig på riktigt.

men nu gör jag det och jag vill

kyssa dig där det känns som dödligast.

Jag ska ge dig en vinge för att du halvägs ska få -

komma upp i det blå.

Men när mina ord inte räcker till då ska du få den andra vingen för att du sedan skall -

kunna göra som du vill, nanananana...

Nu lägger sig mörkret över tantolunden,

Det är dags att gå hem.

Kärleken gick visst för längesen, kärleken gick hem.

Nu sitter vi kvar här ensamma igen,

Vi gråter och är just nu så lätta att få.

För varje andetag är en dröm som säkert spricker en gång till.

Vi tar våra druckna sinnen och börjar att gå hem.

Vi tar våra druckna sinnen och vår jacka och med tunga steg så går vi hem.

Solen går snart upp och jag har inte skrivit en rad.

Och det känns som om jag har gråtit på alla parkbänker snart.

Med tungt huvud och alla misstagen från igår,

så känns det som om jag ska försvinna för ett år och inte komma igen.

Sommaren är som härligast men ensamast just nu,

Och jag önskar att få vara med dig ikväll, bara en kyss, bara för en kväll.

Vi tar våra druckna sinnen och börjar att gå hem.

Vi tar våra druckna sinnen och vår jacka och med tunga steg så går vi hem.

Nanananana...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emil Idre med Poeter.se id #19534 innehar upphovsrätten